

Regina Krónika

VIII. évfolyam 11. szám

2007. november 4.

« A veszprémi Regina Mundi Plébánia ingyenes havilapja »

Emlékezés

Halottak napján virágokkal, gyertyák fényével, imáinkkal emlékezünk kedves halottainkra. Bármennyire is fájdalmas az emlékezés, a gondolkodó ember nem fordíthat hátat a halálnak, és ki kell békülnie a gondolattal, hogy egyszer az ő ideje is eljön, és semmi földi kincset nem vihet magával, amit életében gyűjtött. Az emberek különböző módon válaszolnak a halál hívására. A fiatalok is tudják, hogy meghalnak, de azzal vigasztalják magukat, hogy az még messze jár, még van idő... Az idősek egyre jobban érzékelik közeledtét, készülődnek a fogadására.

A halottak napi temetőlátogatás békessége, kegyelme erőt kell, hogy adjon ahhoz, ami még hátravan. Úgy kell a gyertyafényes síroktól hazamennünk, hogy a régiak szép mondasát idézzük: A mai nappal kezdődik további életem! Megszámláltatott napjaink természetes fogyásával bölcsességünknek kell gyarapodnia. Napi gondokkal, rohanásokkal terhelten is bizony meg kell állnunk néha, és önmagunknak kell feltenni a kérdést: hová sietünk, mi az, ami igazán fontos életünkben?

Életemben több embertársam halálát láttam. Megtapasztalhattam, hogy minden ember életének van értelme, célja, feladata. Láthattam azt a megrendítő-felemelő nyugalmat is, melyel sokan készülnek arra a végső útra. Sokat tanultam egyszerű, dolgos emberek világlátásából, idős koruk életet-halált értő bölcsességéből. Nem félnünk kell a haláltól, hanem életvite-lünkkel kell készülnünk rá.

Szent Erzsébet ereklyéje Veszprémben

November 10. de. 10 óra: az ereklye fogadása a Szent Margit templomban

November 11. de, 8, 10 és este 6 óra: szentmise az ereklye előtti tiszteletadással a Szent Margit templomban

November 12. este 6 óra: szentmise az ereklye jelenlétében a Magyarok Nagyasszonya templomban

November 13. reggel 7 óra: szentmise az ereklye jelenlétében a Károly templomban

November 14. este 6 óra: szentmise az ereklye jelenlétében a Regina Mundi templomban

November 15. este 6 óra: szentmise az ereklye jelenlétében a Szent László templomban

November 16. este 6 óra: szentmise és az ereklye búcsúztatása a Bazilikában.

A halottak napja az emlékezés jele. Egymással való közösségünk végső s ezért mindent meghatározó eseménye, hogy halandóak vagyunk. A mulandóság ínségében élökként óvjuk egymás méltóságát, s őrizzük azok emlékezetét, akik által lettünk, akik megtanítottak bennünket beszélni, gondolkodni, dolgozni, szeretni... Hiszen mindnyájan ugyanabból a porból vétettünk... S bizony jó embernek lenni, míg újra porrá nem leszünk.

A. N.

Szent Erzsébet himnusza

Vigadj, boldog Pannónia,
mert Krisztus téged így szeret:
zengjen a himnusz dallama,
mondjál szívedből éneket.

Hiszen belőled származott
Erzsébet, ékes asszonyunk,
ki minden földit elhagyott,
mert hívta Krisztus, jó Urunk.

Királyi házba küldetett,
de Isten kedves lánya lett,
ezrek közül őt lelte meg,
s vezette így az égi kegy.

Ámul, vigad Tübingia,
természet rendje változik,
csodákat láthat sok fia,
gyakran, ha ő imádkozik.

Halott nyer újra életet,
betegbe épség visszazáll,
a béna bátran lépeget,
s vakot világít fénysugár.

Méltó dicséret áldja őt,
dicsérje szó és zengje dal,
ő pártfogónk az Úr előtt
buzgó imádságaival. Ámen.

2007: Szent Imre és Szent Erzsébet éve

Történt, hogy Lajos holt tetemét visszahozták országába és mind az egész nép nagy gyászba borult és az országnagyok és fő papok mind egybegyülekeztek, hogy néki a végső tisztességet megadják. És mikoron már sírba akarták helyezni, szent Erzsébet odatérdelt a koporsó mellé s égre emelvén szemeit, ekként imádkozott:

– Én Uram, és én Istenem, könyörülj keserűségemen. Ha meghagytad volna őt nekem, híven szerettem volna életem fogytáig. Ám hahogy nem akartad, íme néked áldozom őtet s kérlek, könyörűj rajta és vezesd őt a te mennyei boldogságodba!

Isten pedig meghallgatta jámbor szolgálójának könyörgését és lélekben elragadta őt. És akkor oly fényesen ragyogott ábrázata, hogy senki rátekinteni nem bírt és angyalok jöttek hozzá és szólottak:

– Amit kértél, megadta néked az Úr!

Akkor Erzsébet ismét magára eszmélt és mosolyogván hálát adott az Úrnak és a Boldogságos Szűz Anyának. Napa asszonya pedig nem tudván arról, mit Isten az ő angyala által Erzsébetnek kinyilatkoztatott, mondá neki.

– Bizony utolér téged Istennek büntetése, mivelhogy álnokságodban ím örvendezel uradnak holtán!

Erzsébet pedig semmit nem szólt, csak kérte Istent, hogy világosítsa meg napa asszonyának elméjét. A fejedelmet pedig akkor nagy dísszel és tisztességgel eltemették és általvitték Reinhartsbrunnba, a bencés atyák kolostorába.

Mostan szent Erzsébet maga kedve szerint kívánta rendezni életét, de Varilla Walter úr, ki néki fő ótalmazója volt, nem nézhetvén asszonyának nyomorúságát, elment Henrik herceghez és számadásra vonván őt mondá neki:

– Herceg úr, mi bizony veled egyetemben esküt tettünk megholt jó

urunknak, hogy hitvesének híven szolgálunk és őt ótalmazzuk. És mostan szófia beszéd a mi eskünk, mivelhogy a fejedelem asszony nagy nyomorúságban sínylődik! És ki vagyon üldözve mind gyermekeivel egyetemben az országból, holott elszöszülött fia nyilván ez országnak örökös ura Isten és törvény szerint.

Henrik herceg igen megrettent Walternek kemény beszédére és a császár haragjától is félvén mondá neki:

– Jól tudom én, hogy mind az egész német földet odaadhatnám Erzsébetnek, ő bizony mindent elosztana a szegényeknek s magának semmit nem tartana. Ám gyermekei a mi atyánkfiái s annakokáért rendelem, hogy visszaadassanak nekik váraik és városaik, elsőszülött fiának pedig ím általam az uralkodást, mely őt megilleti.

Walter tehát elmenvén szent Erzsébethez megjelenté neki a herceg határozatát. Mondá akkor szent Erzsébet:

– Nem kívánok én semmit, mint hozományomat és gyermekeim örökségét.

Akkor kifizettek neki a kincstárból tízezer márkát, ő pedig messze földön hirdette, hogy ha ki alamizsnát kíván, jöjjön hozzája, de kétszer senki alamizsnát ne vegyen, mivelhogy kemény büntetésben leszen része.

Ki is osztotta akkor mind a tízezer márkát. És történt, hogy valamely asszony kétszer járult elébe és kétszer vett alamizsnát. Ám szent Erzsébet észrevette az asszonynak álnokságát és mondá neki:

– Miben telik néked legnagyobb örömed?

– Dús hajamban, – felelte az asszony, – melyre igen büszke vagyok.

– Tudd meg hát, – felelte szent Erzsébet, – hogy büntetésből elveszem tőled.

És valóban rendelte, hogy nyomban levájják az asszonynak haját.

Minekutána pedig mindenét kiosztotta a szegényeknek, szent Erzsébet

megint nagy inségben maradt gyermekeivel. Megjelentették akkor királyi atyjának Magyarországra, mely nyomorúságban vagyon asszonyleánya. Elküldötte akkor hozzá főfő embereit nagy kincsekkel és ajándékokkal és ama paranccsal, hogy szegény leányát hazájába visszahozzák. Megérkezvén tehát Thüringiába, Henrik herceg elébe járultak, nála tudakozódván Erzsébetről. Ő pedig mondá nekik:

– Megmutatom nektek Erzsébet húgomat, kinek elméje bizonytalannal meghibbant.

Erzsébet pedig minden fejedelmi ruháját régen a szegényeknek adta, maga pedig durva öltözetet viselt s ebben igen örvendezett. Bemenvén pedig hozzá atyja követei, éppen a rokkánál lelték, amint nehéz munkával dolgozott a mindennapi kenyérért. Szóltott akkor az egyik fő nemes úr:

– Királyi vérből született asszonynak bizony nem illendő durva ruhát szőnie!

Akkor Erzsébet megismerte a nemes urakat, hogy atyjának küldöttei és nagy nyájassággal fogadván őket mondá nekik:

– Mit gondoltok, vajjon ki vagyok én? Szegény bűnös asszony vagyok bizony, ki soha nem tartottam meg híven Istenemnek parancsolatait.

Szóltott pedig egyik a fő emberek közül:

– Nemes fejedelem asszony, jöjj velünk haza szeretett atyádhoz és bírjad országodat és örökségedet.

Felelte pedig Erzsébet:

– Reménylem, hogy bírom atyámnak, a mi Urunk Jézus Krisztusnak örökségét mindörökké.

És semmiképpen nem akart velök menni, úgy hogy azok dolguk végezetlen tértek meg Magyarországra.

Részletek Révai József Szentek legendái – Szent Erzsébet című művéből

Árpád-házi Szent Erzsébet ereklyéje templomunkban

November 14-én, szerdán templomunkban lesz Árpád-házi Szent Erzsébet ereklyéje. A templom egész nap nyitva lesz, bármikor betérhetünk Szent Erzsébet köszöntésére.

Dél előtt a Szilágyi Erzsébet Keresztény Iskola és a Szent Margit Katolikus Óvoda növendékei köszöntik Szent Erzsébetet. Délután 5 órakor a plébániai karitászcsoporthoz végez imaórát. Este 6 órakor ünnepi szentmisét tartunk Szent Erzsébet tiszteletére. Egyéb programokról az aktuális hirdetésekben tájékoztatjuk a testvéreket.

A szenvedés titka

Árpád-házi Szent Erzsébet örömmel fogadta a szenvedést, mert együtt érzett Krisztussal.

„Szívesen kell eltűnnünk a szenvedést, hiszen olyanok vagyunk, mint a folyó partján a nád. Ha megárad a folyó, lehajlik a nád, és elmerül, a víz pedig átvonul fölötte anélkül, hogy megsértené. Ha azonban megszűnik az áradás, a nád ismét kiegyenesedik, és erejének teljében vidáman és felüdültén növekszik tovább.”

A szeretet egy magasabb fokáról tanúskodunk, amikor elfogadjuk a szenvedést, ami csak ideig-óráig tart, de utána a szenvedéstől megerősödve növekszünk tovább az erényekben.

A szerelmes asszony

Lajos herceg vallásos buzgósága is dicséretre méltó. Erzsébetben mindig megbízott, mert tudta, hogy bármit tesz, Isten iránti szeretete irányítja. Boldogok voltak, és nagyon szerették egymást. Lajos tartományi ügyekben gyakran volt úton. Amikor Erzsébet haza várta a férjét, letette daróc ruhá-

ját, és ünnepélyesen öltözött fel. „Nem a test gögje miatt, hanem pusztán Istenért kívánok ékes lenni, de illő módra, hogy ne adjak férjemnek lehetőséget a vétkezésre, ha esetleg valami nem tet-szenék neki bennem, hanem úgy szeressen engem magamat az Úrban kellő házastársi érzélemmel, hogy attól, aki a házasság törvényét megszentelte, az örök élet jutalmát hasonlóképp vár-hassuk.”

Ima Szent Erzsébethez

Üdvözlégy, Árpád-ház virága, nemzetünk dicsősége, Szent Ferenc rendjének dísz, szent Erzsébet!

Téged választott az Úr, hogy az élet számos helyzetében példaképünk légy, irányt mutass az ifjúságnak, mintája légy a családanak, vigasztalása az özvegyi sorban szenvedőknek, bátorítása a megaláztatásban és szenvedésben meggyötörteknek, példája a testi és lelki irgalmasság erényeinek. Mint ha a magam lelki életének nagy eseményeit látnám megvalósulva Benned. Épp ezért bizalommal ajánlom magam mennyei pártfogásodba, és kérlek, fogadj kegyeidbe, ajánlj engem Jézus Krisztus kegyelmébe, mutass be a Boldogságos Szűz anyai szívének! Én pedig ígérem, hogy tiszteletedet minden tőlem telhető módon, de különösen erényeid gyakorlásával terjesztem.

Amen.

Imák

Uram, te megszelídítetted a haláltól való félelmünket, hiszen életünk végét az igazi élet kezdetévé változtattad. Pihentetted egy kicsit testünket, csak egy egészen picit, aztán felébresztesz a végső harsonaszóval.

Azoknak, akik félnek, a Kereszt jelet adtad, hogy megsemmisítsd az ellenséget és biztosítsd nekünk az életet, ó, örök Isten, akinek már anyám méhéből felajánlottak, és akit minden erőmmel szeretek. Állítsd mellém a világosság angyalát, hogy elvezessen az enyhülés helyére, ahonnan a szomjunkat csillapító forrás fakad.

Ne válasszon el engem a mélység választottaitól! Ne emlékezz többé bűneimre!

Szent Márton-ima

Apostolok hű társa, óvd, Márton, köszöntő híveid, nézz ránk, ki kész vagy halni is de élni is még népedért.

Újítsd meg köztünk tetteid, a főpapoknak adj erőt, növeld Egyházunk fényeit elűzd az ártó Cselvetőt.

Győztél a zűrzavar fölött: életre keltsd, ki mélybe hullt, s mint megfelezted köntösöd, az üdv ruháját add nekünk.

Az Úrtól nyert kitüntetés el nem feledve légy velünk: ki püspök voltál, segítsd fentről a püspökök karát.

A Háromságot hirdeti példádra, Márton, énekünk! Imád éltesse szent hitünk, s lehessünk mindig Istené.

Ámen.

„Jót s jól, ebben áll a nagy titok”

Kemény Géának, városunk hat éve elhunyt legendás tanárának, kiváló költőjének szeretnék emléket állítani.

2001. december 11-én, 64 évesen, egy viharos, havas téli hajnalon távozott el a csillagok honába. Mintha érezte volna, hogy közeledik a búcsúzás, így ír 2000-ben kiadott utolsó verseskötetében Honvágó alkonyatkor címmel:

„Itt napok óta szaggatott vihar van,
tengert tép szét sirályló habokon.
Befordulok az örökkévalóságnak,
s átszundítok a csillagokba.”

2000-ben, tél elején jártam náluk. Betegséggel terhelt fizikumában csak sugárzó szellemisége, mérhetetlen emberszeretete, lelkierője élt. Frissen sült pogácsával, üdítővel várt, a legújabb dedikált kötetével: Örökké változásban – ajándékozott meg. Ebből idéztem az élettől búcsúzó tanártárs gyönyörű sorait. Meglepetésként ott helyben rögtönzött versét nyújtotta át, mintegy életünk értelmének összegzését. Elbeszélgettünk közös tanári pályánkról.

Így tudtam meg, hogy egyetemi éve után Győrben, Balatonfüreden, majd Veszprémben a volt Kállay-, végül a Vetési-gimnáziumban tanított. Tanítványai mindenütt rajongva szerették. Karizmatikus egyénisége, széles körű irodalmi tudása, előadó képessége sokakat vezetett az irodalom szeretetére.

Vezető megyei szakfelügyelőként esztétikai továbbképzést tartott. Ezen én is mint városi magyar szakvezető vettem részt. Feltűnt nekem igazságszeretete, az élet értelmének sokszor kételkedve keresése. Esztétikai elemzéseiben mindig a tökéleteset, az élet egészét láttatta velünk. Remek előadásmódja nagy hatással volt rám, sokat tanultam tőle. Nem tudtunk róla, hogy sokoldalú tevékenysége mellett verseket is ír. Jóval később,

1983-ban jelent meg első verseskötete: Visszhangok az időben. Ennek előszavában idézi fel emlékeit:

„A Fejér megyei Világospuszta volt gondtalan gyermekkorom helye. Hol vagy gyermekkor? Szekérzörgés, erdőzúgás maradt belőle. Elfoszlott zongoraszó, napraforgószáron lovagló kölyök, hancúrozás emléke, ökörnnyás őszi mező, a szentjánoskenyér íze. Vallat az idő. Kérdez az ifjúság, és kérdeznek a földbe némult holtak is. Ha gyökereimhez érnek, mintha harangkötélhez kapnának: égig-érő harangvirágok bonganak tavaszillatú, csillagfakasztó választ. Ezt próbálok megverselni, hogy felelhessek szüleim emlékének, és mindazoknak, akik keresik a választ, hogy miért is születtünk embernek.”

A háború elsöpörte házukat, földjüket. Onnan föltekintek című csodálatos versében az 1300 körül íródott Ómagyar Mária-siralom bánatával sír fel remek alliterációival, gondolatritmusával a szülői házról, halottairól:

„Forog a barázda
villan az ekéje:
porhanyó rögének
bú a feketéje.
Lehajtom fejemet
holtak örökére
siratatlan sírra
a kiszántott fészek
fájó sebhelyére.
Onnan föltekintek
futó fellegekre
futó fellegek közt
tűnő kék egekbe,
tűnő kék égen túl
Csillagos időkbe,
túlélő, oldozó,
forgó jövőndőbe.”

Korán elhunyt édesanyja emlékére Mária-hoz fordul:

„Kis-Boldogasszony napján szült anyám,

kis boldogasszony, ó, elment korán,
és Mária is csak könnybe húnyt szemű

kéken pillantó égen a derű.

Fohászt foszlató konok messzeség:
Én vagyok a szeptemberi ég;
Bennem az idő költözik tovább,
s csillagtövisben vérző Máriát.”

Tanári pályájának, irodalmi tevékenységének beteljesedése szűkebb páttriájához, Veszprémhez fűződik. Ragaszkodását a történelmi múltú városhoz Veszprémi anziksz című versében mondja el:

„István, Gizella ősi vártán,
mögöttük völgyhíd, kőszivárvány
Bakony szeléből – álmodni se mer-
néd –
arany harangszó hímez misekelmét.
Itt domb a völgybe, völgy a dombra
kis utcák szöknek kővadonba.
Tágas terek sikátorok felett,
földszintbe fül hegymászó emelet.
Fűzsuttogás a locska Sédén.
Sziklák alatt mohos mesében
nyikorgó záruk. Kapuboltok
íve alatt szomorú, boldog
süllyed, kibukkan sok emberöltő.
Üzenj, öröklét! A postásod költő.”

A metaforák míves mestere így nyörög Urához:

De profundis

„Valaki megrántotta
a villám kötelét.
Zeng-bong a szél tornyában
a nagyharang, az ég.
Harangkötél a bánat
lecsüngő irgalom.
Belé kapaszkodom,
s fölránt a fellegekbe
zengő-bongó imának.
Ércvirág a harang
ember-gyökere van.
A mélységből kiáltok hozzád,
Uram!”

Befejezésül az otthonában rögtönözve írt verse választ ad, miért is születtünk embernek:

Égrenéző

„Tegnapelőtt vagy ezer éve
 Úgy néztem a csillagos égre,
 mintha anyám pettyes szoknyája
 lenne, s ragyogna tafotája.
 Foszforeszkáló este, régen,
 míg a tücsök pergelt a réten,
 vártam, egéből visszánéz-e?
 Ki rólam hallgat ezer éve,
 s megpróbál értem tücsök lenni,
 pettyes szoknya, szétfoszló semmi,
 semmiből is lehajló minden.
 Szólíts meg végre, uramisten,
 hisz benned szunnyadt minden ál-
 mom,
 mielőtt éltem a világon.”

A költő válasza a kérdésre: Miért is
 születünk embernek? – Mert létünk
 értelme Isten. Benne élünk, mozgunk
 és vagyunk.

N. E.

Meghívó

A Regina Mundi Római Katolikus Plébánia nevében a karitászcsoporthoz tagjai szeretettel hívják és várják az idős és egyedülálló testvéreket egy agapéval egybekötött „karácsonyi előzetes” rendezvényükre.

A rendezvény helyszíne a közösségi ház: Veszprém, Dózsa György u. 9.

Időpontja: 2007. december 15. (szombat) 15 órakor.

Lehetőséget adunk meghívott testvéreinknek is a műsorban való aktív részvételre (vers, ének, ima stb.).

Szükség esetén, kérjük, jelezzék szállítási igényüket (név, cím, telefonszám megadásával).

Jelentkezésüket leadhatják a karitász templomi postaládájába (a bejárat előtt balra a persely alatti doboz) vagy a plébánia címére:

Regina Mundi Plébánia
 Karitászcsoporthoz
 Veszprém
 Dózsa György u. 9.
 8200

Esküvő

„A boldogságot nem lehet
 ajándékba kapni,
 Egyetlen titka: adni, mindig csak
 adni.
 Jó szót, bátorítást, mosolyt, hitet,
 És sok-sok önzetlen, tiszta
 szeretetet.”
 (Goethe)

Jani és Kriszti, azaz Lakó János és Adonyi Krisztina esküvőjére jöttek össze az őket ünneplők: szülők, rokonok, barátok, munkatársak a Regina Mundiban október 22-én délután. A zord idő nem fogott ki rajtuk, a templomban fény áradt az arcokról, melegség a szívekből. A meghatottság könnyein keresztül még tündöklőbben sugárzott a mosoly a fehérbe öltözött menyasszony és őt az oltárnál fogadó boldog vőlegény felé. A szentmise olvasmányait ők maguk választották és olvasták is fel.

A Gyula atya hozzájuk intézett mondataiban többször visszatérő szavak: szeretet, elköteleződés, felelős-

ségteljes döntés korunk mindennapi életében sajnos egyre üresebben kongnak. Itt és ma étellel teltek meg, valóságosak és igazak voltak.

Kriszti és Jani életre szóló felelős döntést hozott: ezentúl egymással akarják leélni az életüket. Ezzel az elhatározással véglegesen egymáshoz láncolták ugyan magukat, de ez a szeretet lánc, amely könnyű, mert önként és szeretetből vették magukra, vállalásának jutalma pedig a boldogság.

Kriszti és Jani évek óta aktív tagjai az egyházközségnek: Kriszti a Schola Reginának és a Regina Krónika szerkesztőségének, Jani a ministránsok felkészítője, az Egyetemi Lelkészség vezetője, sőt képviselő-testületi tag. Stumpfhauser József világi elnök ilyen minőségében gratulált Janinak és ifjú feleségének.

Az énekkar és kántorunk csodálatos zenével kápráztatta el a násznépet.

Sok boldogságot Kriszti és Jani!

Demény Anna

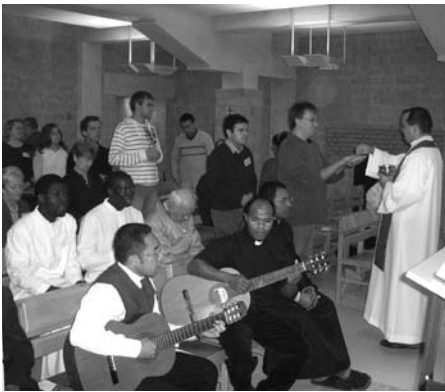

A világegyház tagjai vagyunk

Mintegy negyven „sajtóapostol” részvételével zajlott a plébániai kiadványok szerkesztőinek VI. országos találkozója Budatétényben, a verbiták lelkigyakorlatos házában.

Kormos Gyula atya, a találkozók megálmodója volt október 5-én este a rendezvény megnyitója, valamint a házigazda verbita atya: Madassery Sebestyén, a Pápai Missziós Művek igazgatója, aki köszöntőjében felhívta a figyelmünket arra, hogy a média hatalom, kötelességünk azt jóra használni.

A PMM-ről elmondta, hogy az egy olyan szervezet, amelynek célkitűzése az egyház missziós jellegének előtérbe helyezése és a keresztények emlékeztetése arra, hogy mindenkinek kötelessége az evangelizálásban való részvétel. A műveknek négy ágazata van: a Hitterjesztés Műve, a Szent Péter Apostol Pápai Műve, a Szent Gyermekség Pápai Műve és a Papok és Szerzetesek Pápai Műve. Jelenleg 130 országban létezik ez a struktúra.

A szombat reggeli szentmisénk különleges élményt nyújtott: a verbita kápolnában csoportunkon kívül a házban tartózkodó minden misszionárius jelen volt, köztük indiai, ghánai, indonéz, vietnami, ukrán testvér. Az indonézek szolgáltatták a zenét, hozzá angol nyelvű szövegeket osztottak ki. A szentmisét az indiai Sebestyén atya celebrálta magyar nyelven. Valóságosan is megtapasztalhattuk, hogy a világegyház tagjai vagyunk!

A délelőtti előadások sorát dr. Har-

gita Ernő, indiai küldetéséből hazatért orvos nyitotta. Vetített képes beszámolójából megtudtuk, hogy Madja Pradesh államban szolgált, ahol a négymillió lakosból háromezer a katolikus hívő. Orvosi munkája kiszálásokból állt, mivel kevés az állandó helyhez kötött orvos. Az alkalmi gyógyítóhelyeken döbbenetesen szegényes a felszereltség. Előfordult, hogy áramszünet volt operáció közben, de a kívülről hirtelen a műtőasztalra vetődő fény lehetővé tette a folytatást. Számos képet láttunk leprás végtagokról és éhségtől sorvadozó vagy paralízises gyerekekről. A doktor úr itt élte meg a „megváltó érzést”, amely minden mást felülmúlt.

Az Indonéziáról szóló magyar nyelvű előadásban három verbita szerzetes vezetett minket a páratlan szépségű Flores szigetre. 1913-ban érkeztek oda verbiták, kereszténység viszont már a VII. század óta létezik. Jelenleg 90%-uk katolikus. Érdekesség, hogy nem a plébánia a központ, hanem a közösség. Házaknál miséznek, a plébános házhoz megy a szentségek kiszolgáltatása miatt. Fiatalok foglalkoznak a közösségekkel, a pap csak segít.

Előadásukat a vetített képeken kívül hangulatos zenéjükkel is illusztrálták.

Ghánából két novícius érkezett hozzánk, jelenleg magyarul tanulnak. A földrajzi adatok után a két fázisban megvalósuló hittérítésről beszéltek, amelyből a második lett valóban sikeres. Szerintük azért növekedik az egyház jelenleg is, mert a misszionáriusok élete meggyőző és hiteles a ghánaiak számára. Semmi parancs, semmi kényszer, viszont a beszédjük léleképítő, kitartóak a hitben és az emberszeretben.

Délután Farkas Olivér, a Szent István Társulat igazgatója kiemelte, hogy a társulat jövőre 160 éves lesz! Fő tevékenységük a könyvkiadás. Az első folyóirat, a Katolikus Néplap megjelenése, ingyenes tankönyvek osztása

a rászorulóknak az 50-es években – mindezek fémjelzik tevékenységét.

Jelenleg az Apostoli Szentszék kiadója. Bárki a klubtagjuk lehet, és rendszeresen kapja a katalógusukat.

A fényképezés és képszerkesztés titkaiba Pólya Zoltán vezetett be minket.

Fő alapelv: az igazi fénykép a fejben készül. Előre tudni kell, mit és hogyan fog mutatni a fénykép – nem lehet véletlenszerű. A háttérrel jellemezni lehet a modellt. Azonos hullámhosszra kell kerülni vele. A szabadtéri képnél a képmélység, a komponálás és a tartalmi gazdagság a legfontosabb. Az a fő cél, hogy igaz legyen a kép, ehhez pedig két dolog kell: a fényképésznek és az objektumnak is igaznak kell lennie.

A másik szakmai program Elmer Istvánnak, az Új Ember munkatársának briliáns előadása volt a publicisztikai műfajokról.

A nap utolsó előadásában Blanckenstein Miklós, a városmisszió egyházmegyei koordinátora vonta le a tanulságokat: A missziót csak közösségben lehet végezni. Ki kell lépni a hagyományos keretekből. Több szálláshelyet ajánlottak fel, mint amennyire szükség volt. Eredeti ötletek: misszió kocsmában, kávézóban. A résztvevő plébániák élete erősödött. Szent Teréznek, a missziók védőszentjének ereklyéje végig jelen volt!

A tartalmas napok végeztével eszténként kötetlen beszélgetésre gyűltek össze a szerkesztők, megosztva egymással örömeiket, problémáikat, jó ötleteket merítve egymás tapasztalataiból. A beszélgetéseket az idén is Gróf Lajos koordinálta. Zólyomi Norbert szerkesztőtársunk vállalta, hogy honlapot készít, azóta ez meg is valósult. Ennek segítségével képek, előadások és egyéb hasznos anyagok váltak könnyen hozzáférhetővé minden résztvevő számára.

Visszatérve összegeztük a három nap élményeit, megegyeztünk abban, hogy jövőre is találkozni szeretnénk, de addig is kapcsolatban maradunk.

Demény Anna

Szolgálnak...

Válasz az olvasói levélre

A „könnyűzene” a templomban sokaknak talán még furcsa, de a gyerekek, a fiatalok vélhetően könnyebben figyelnek fel ezekre a dalokra, mint a többségében hallható népezenekre. Érthető és elfogadható a kisebb gyerekek kíváncsisága az új iránt, hiszen az orgonát megszokták, az a templom „alkatrésze”, azzal a nagyhangú bácsival együtt, aki énekelni szokott. Pedig ő is szolgál ott fent, számunkra láthatatlanul. És néha nem a bácsi van, hanem a – gyerekszemmel nézve – sokkal érdekesebb zenészek.

Minden hónapban összejön ez a néhány fiatal, hogy zenével szolgáljon az Úrnak. Teszik ezt egyrészt azért, mert örömeiket lelik benne, és azért is, mert szolgálattal élnek már hosszú évek óta. Szolgálják az Urat, ki ahogy tudja. Ott vannak a ministránsok kö-

zött, az énekarban, a hittanosok között. Szerveznek gyerekprogramot, építenek betlehemet, takarítják az orgonát. Zenélnek, mert kaptak lehetőséget, és szolgálattal tudják meghálálni. Szolgálattal, és nem szerepléssel.

Valóban kiállhatnának szemben a hívőkkel, de mégsem teszik. Ennek több gyakorlati oka is van. Hála Istennek sokan vannak. A zenészek, énekesek és a hangszerek mellé szükséges egyéb eszközök (kottaállványok, hangosítóberendezések) együtt nem férnek el az oltár mellett. Mindemellett a templom akusztikai adottságai miatt is fent indokolt a hangszereket elhelyezni.

Nem is értették először a kérdést: – Miért nem vállalják a szereplést látható formáját? – Talán azért, mert a mise nem koncert, és a zenész nem főszereplő. Ugyanakkor láthatóak, hallhatóak, nem akarnak ők senki előtt elbújni, és még csak nem is szégyellősek. A mise után bárki felmehet közéjük, vagy megtalálja őket a

hittanteremben. Örömmel fogadnak maguk közé bárkit, akár kíváncsi kérdésekkel érkeznek, akár kritikával. És hálásak minden érdeklődő kisgyermekért, akik a két imádság között kutakodva keresik őket.

Ott vannak, csak éppen szolgálnak, nem szerepelnek.

az ifjúsági zenekar nevében:

Robi

„Tetőtéri esték”

Tihanyban
november 9-én 17 órakor

„Sport, erkölcs, magyarság”

címmel

Novotny Zoltán újságíró

tart előadást.

Kitekintő

Egyedülálló segítség súlyos beteg gyerekeknek.

A Veszprém Megyei Csolnoky Ferenc Kórház az országban egyedülálló csontsűrűségmérő, valamint anyagcsere- és daganatos betegségekben szenvedő gyerekek diagnosztizálására alkalmas berendezést kapott. A több mint 30 millió forintot érő gépet a Gyermekrák Alapítvány jóvoltából helyezik működésbe a megyeszékhely kórházában. Az alapítvány vezetőjétől Lasztovicza Jenő, a megyei közgyűlés elnöke és Rácz Jenő, az egészségügyi intézmény igazgató főorvosa ünnepélyes keretek között a megyeházán vette át a műszert. Balogh István, az alapítvány elnöke méltatta a szervezet eddigi, immár egy évtizedes működését, majd dr. Kovács Krisztina a berendezés előnyeiről szólt. Kiemelte, a daganatos betegségek felismerésében nagy áttörést jelent

az új gép, ami nemcsak gyerekeknek, de felnőttek esetében is használható. Nagy előnye az alacsony sugárzással történő működés, valamint az eddig használt berendezésekhez viszonyítva jóval nagyobb felbontóképesség. Az átadóünnepség után a gépet átszállították a kórházba, ahol meg is kezdi működését.

Tehetséges tanulókat és tanáraikat ismerték el a megyeháza Szent István termében.

A kiemelkedő teljesítményt nyújtó fiatalok díjazását ünnepi műsor színesítette. Közel hatvan elismerést vettek át a megye iskoláinak diákjai és tanárai, akik az élet valamely területén kiemelkedően jól teljesítettek. Talabér Márta ünnepi beszédében a tanárok felelősségét, irányító, vezető szerepét hangsúlyozta. A megyei közgyűlés alelnöke kitért arra, hogy a 2007–2008-as esztendőben 26 iskola kerül a megyei önkormányzathoz, így a fenntartó még az eddigieknél is több tanulóért és tanárért vállal felelősséget a jövőben.

Nem engedünk 56-ból.

Az 1956-os forradalom és szabadságharc 51. évfordulóján emlékezett az ünnepelő közönség a megyeháza Szent István termében. A Pro Comitatu és a szakmai díjakat Lasztovicza Jenő, a megyei közgyűlés elnöke adta át, ünnepi beszédet Talabér Márta alelnök mondott. Talabér Márta beszédében kiemelte, bár a forradalom elbukott, annak eszméi tovább éltek a szívekben. A szabadságharc legfontosabb üzenete a tiszta, erkölcsi alapokra épülő közélet megteremtésének szándéka volt. Őszinte, érthető szavakra, programokra van szükségünk ma is, éppúgy, mint 56 őszén – tette hozzá a megyei közgyűlés alelnöke. A visszaemlékezést a Pápai Pegazus Színház műsora és Kertész Dóra énekes előadása tette még emelkedettebbé. Pro Comitatu díjban hárman részesültek: Simon Mihály, Varjú Lajos és Bors István. Szakmai elismerést huszonhárman vettek át.

Hírek és események

Az imaapostolság szándékai novemberre:

Általános: Hogy azok, akik az orvosi kutatásra adják magukat, és valahányan a törvényhozói tevékenységben foglalkoznak, mindig mély tiszteletet tápláljanak az emberi élet iránt, kezdetétől fogva egészen a természetes befejezéséig.
Missziós: Hogy a Koreai-félszigeten növekedjék a kiengesztelődés és a béke szelleme.

November 5. **Szent Imre hercegnek**, a magyar fiúifjúság védőszentjének az ünnepe.

Karitasz gyűlés november 7-én ½ 5 órakor

November 8-án este ½ 6-kor az egyházi iskolákban végzet öregdiákok megemlékező szentmiséje lesz templomunkban az elhunyt tanáraikért és diák-társaikért. A szentmisét (latin nyelvű Requiem) dr. Bán Elizeus ciszterci atya tartja, utána pedig a plébániai közösségi házban előadást tart Esménykép-e még Szent Imre? címmel.

November 9. a **lateráni bazilika felszentelésének** az ünnepe. Ez a templom a pápák címtemploma, a felszentelésének a megünneplésével kifejezzük a közösségünket a pápával.

November 10-én délelőtt a Szent Margit-templomban 10 órakor kezdődő ünnepi szentmisén lesz a **Szent Imre-év** ünnepi lezárása főegyházmegegyénben.

Ugyanezen a napon tartják Tihanyban az egyházi iskolák tanárainak és öregdiákjainak a **Kézfogás** találkozóját, amelynek díszvendége dr. Kopp Mária.

November 11-én a reggel 9 órai szentmise **ifjúsági ének- és zenekaros** szentmise lesz.

November 14-én Árpád-házi **Szent Erzsébet ereklyéje** egész nap templomunkban lesz.

November 19. **Árpád-házi Szent Erzsébet**, a felebaráti szeretet nagy szentje napja. Ünnepehez kapcsolódóan a következő vasárnapon, 25-én tartjuk a karitás javára történő szokásos **országos gyűjtés**.

November 22. **Szent Cecéliának**, az egyházi zene védőszentjének az emléknapja.

November 25. az utolsó évközi vasárnap, **Krisztust, a Mindenség Királyát** ünnepeljük. A délelőtt 11 órai szentmisét követően imádkozzuk el a Jézus Szíve litániát a felajánló imával.

Ugyanezen a napon du. 3 órakor tartja az **egyházközségi képviselő-testület** a soron következő rendes gyűlését.

November 30. **Szent András** apostol ünnepe.

December 2-án kezdődik az **új egyházi év**, advent 1. vasárnapjával. „A” liturgikus év lesz, ami azt jelenti, hogy a vasárnapi evangéliumokban általában Szent Mátét olvassuk.

Miserend

Hétfőtől szombatig: 7 órakor

Szerda: 18 órakor is

Elsőpéntek: 18 órakor is

Szombat: 17 órakor (ovismise)
18 órakor

Vasár- és ünnepnap: 9, 11, 18 órakor

A hónapok második vasárnapján, 9 órakor gitáros szentmise lesz.

Advent folyamán minden hétköznap **hajnali szentmisét** mondunk reggel 6 órakor. A szokásos reggel 7 órai szentmisék elmaradnak.

Lelkiségi foglalkozások

Hétfő: 18 órakor felnőttkatekézis a plébánián

Szerda: 17 órakor ministránsgoglalkozás a templomi hittanteremben

18.30 órakor bibliaóra a templomi hittanteremben

Csütörtök: 18 órakor szentségimádás

Péntek: 19 órakor ifjúsági hittan a közösségi házban

Szombat: a hónap 2. szombatján 17.45-kor játszóház a közösségi házban

18 órakor kóruspróba a templomi hittanteremben

Imádkozzunk értük...!

...mert a keresztségben újjászülettek: *Keszthelyi Máté* október 7-én, *Lukács Míra Boróka* október 21-én, *Tóth Bence Barnabás* október 28-án.

...mert szentségi házasságot kötöttek: *Lakó János és Adonyi Krisztina Mária* október 22-én.

...mert az örök hazába költöztek: *Béres Miklósné Lohn Ilona* (70 éves) október 1-jén, *Baranyai Gézáné Heizer Anna* (87 éves) október 3-án, *Németh Zoltán* (38 éves) október 4-én, *Horváth Dezső* (82 éves) október 8-án, *Mészáros Kálmánné Czirfus Jolán* (88 éves) október 26-án.

Regina Krónika

A Regina Mundi Plébánia ingyenes lapja
Megjelenik 600 példányban

KÖH nyilvántartási szám: 163/0179/2007.

Kiadó neve: Regina Mundi Plébánia

Vezetője: Tóth Gyula plébános

A szerkesztőség címe:

8200 Veszprém, Dózsa György út 9.

Telefon: 88/327-609

Szerkesztőség vezetője: Demény Anna

Szerkesztők: Adonyi Krisztina,

Kreschka Miklós, Selyem Zoltán

Készüljünk a szentmisére!

	Olvasmány	Szentlecke	Evangélium
nov. 11.	2Mak 7,1-2,9-14	2Tessz 2,16-3,5	Lk 20,27-38
nov. 18.	Mal 3,19-20a	2Tessz 3,7-12	Lk 21,5-19
nov. 25.	2Sám 5,1-3	Kol 1,12-20	Lk 23,35-43
dec. 2.	Iz 2,1-5	Róm 13,11-14	Mt 24,37-44